

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 8 października 2024 r.

D/KA.NR.8361.187.2023

ZPO

ECO LIGHT sp. z o.o.
ul. Działkowa 2A
62-872 Borek

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. *o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią* (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 378), zwanej dalej „ustawą o etykietowaniu energetycznym”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

wymierza

przedsiębiorcy ECO LIGHT sp. z o.o., ul. Działkowa 2A, 62-872 Borek, NIP: 6182136345, karę pieniężną w wysokości 14 310,96 zł (słownie: czternaście tysięcy trzysta dziesięć złotych 96/100), z tytułu niedopełnienia obowiązków dostawcy, określonych w art. 3 ust. 1 i 3 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. *ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego i uchylającego dyrektywę 2010/30/UE* (Dz.U.U.E.L.2017.198.1 z dnia 2017.07.28), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1369”.

i zobowiązuje do wpłaty wymierzonej kary na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Uzasadnienie

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatura w Kaliszu przeprowadzili w dniach 7-17 listopada 2023 r. kontrolę u przedsiębiorcy: ECO LIGHT sp. z o.o., ul. Działkowa 2A, 62-872 Borek, poczta Godziesze Wielkie, NIP 6182136345. Celem była kontrola produktów związanych z energią (Oprawy LED Batten 120cm 36W 6500K 3600lm IP20 IRON, symbol: EC79936, kod EAN: 5901986799368, zwanej dalej „produktem”), tj. sprawdzenie przestrzegania obowiązków wynikających z przepisów:

- rozporządzenia 2017/1369 oraz
- rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2015 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego źródeł światła oraz uchylającego rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 874/2012 (Dz.U.U.E.L.2019.315.68 z dnia 2019.12.05), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2015”. W toku kontroli ustalono, że

kontrolowany przedsiębiorca jest dostawcą w rozumieniu rozporządzenia 2017/1369. Obowiązki dostawcy uregulowano w artykułach 3, 4 i 6 rozporządzenia 2017/1369 oraz artykule 3 rozporządzenia 2019/2015. W powyższym zakresie stwierdzono, iż do publicznej części bazy danych o produktach i jej części dotyczącej zgodności („EPREL”) nie zostały wprowadzone informacje określone w załączniku I, co stanowi niezgodność z art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369, a ponadto do ogólnodostępnej części bazy danych o produktach nie zostały wprowadzone wartości parametrów zawarte w karcie informacyjnej produktu, określone w załączniku V rozporządzenia 2019/2015, co stanowi niezgodność z art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2019/2015 oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369.

Inspektorzy w dniu 16 listopada 2023 r., protokołem pobrania próbki nr 123706, z partii 9181 sztuk pobrali do badań laboratoryjnych, w liczbie 10 sztuk, próbkę oprawy LED Batten 120 cm 36W 6500 K 3600 LM model EC79936 kod EAN 5901986799368 (nr partii G43).

Przedmiotowa oprawa została przebadana w Ośrodku Badawczo Rozwojowym RCC Sp. z o.o. z siedzibą w Głuchołazach, ul. Grunwaldzka 2A, 48-340 Głuchołazy. Z raportu z badań nr EKO/417/12/23 z dnia 6 grudnia 2023 r. wynika, że zgodnie z rozporządzeniem 2019/2015 oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 2019/2020 z dnia 1 października 2019 r. *ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla źródeł światła i oddzielnego osprzętu sterującego na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylającym rozporządzenia Komisji (WE) nr 244/2009, (WE) nr 245/2009 i (UE) nr 1194/2012 (Dz.U.UE.L.2019.315.209 z dnia 2019.12.05), rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/340 z dnia 17 grudnia 2020 r., zmieniającym rozporządzenia delegowane (UE) 2019/2013, (UE) 2019/2014, (UE) 2019/2015, (UE) 2019/2016, (UE) 2019/2017 i (UE) 2019/2018 w odniesieniu do wymogów w zakresie etykietowania energetycznego dotyczących wyświetlaczy elektronicznych, pralek dla gospodarstw domowych i pralko-suszarek dla gospodarstw domowych, źródeł światła, urządzeń chłodniczych, zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych oraz urządzeń chłodniczych z funkcją sprzedaży bezpośredniej (Dz.U.UE.L.2021.68.62 z dnia 2021.02.26), rozporządzeniem Komisji (UE) 2021/341 z dnia 23 lutego 2021 r., zmieniającym rozporządzenia (UE) 2019/424, (UE) 2019/1781, (UE) 2019/2019, (UE) 2019/2020, (UE) 2019/2021, (UE) 2019/2022, (UE) 2019/2023 oraz (UE) 2019/2024 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla serwerów i produktów do przechowywania danych, silników elektrycznych i układów bezstopniowej regulacji obrotów, urządzeń chłodniczych, źródeł światła i oddzielnego osprzętu sterującego, wyświetlaczy elektronicznych, zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych, pralek dla gospodarstw domowych i pralko-suszarek dla gospodarstw domowych oraz urządzeń chłodniczych z funkcją sprzedaży bezpośredniej (Dz.U.UE.L.2021.68.108 z dnia 2021.02.26), badana oprawa wykazała przekroczenia:*

- a) w zakresie zużycia energii wyrażonej w kWh energii elektrycznej zużywanej przez 1 000 godzin, przez źródło światła w trybie włączenia - wg wyliczeń i badanych parametrów zużycie wynosi 37W, a deklarowane jest 36W;
- b) użytecznego strumienia świetlnego w 120° -wg wyliczeń i badanych parametrów użyteczny strumień świetlny w 120° wynosi 2222lm, a producent deklaruje 3600lm;
- c) wartości wskaźnika oddawania barw R9 - wg wyliczeń i badanych parametrów wynosi -15”, producent deklaruje 8.

Dodatkowo badania wykazały błędne zdefiniowanie kierunkowości źródła światła: producent deklaruje produkt jako kierunkowe źródło, natomiast wg badań produkt jest źródłem światła bezkierunkowym. Źródło światła określa się jako kierunkowe wtedy, gdy w 120° lub w 90° mieści się ponad 80% całkowitego strumienia świetlnego. Pomiar - wykazały, że w 120° zawiera się 70% całkowitego strumienia świetlnego, co oznacza, że źródło zaliczamy do źródła bezkierunkowego, tym samym błędnie zostały podane informacje

w bazie EPREL. Weryfikacja w bazie EPREL wykazała ponadto, że w karcie informacyjnej produktu błędnie podano dane takie jak:

- a) kierunkowość źródła światła,
- b) zużycie energii w trybie włączenia,
- c) odpowiedni kąt promieniowania,
- d) wskaźnik oddawania barw powinien być deklarowany powyżej 80 natomiast deklarowane jest w wartości 70. Zgodnie z rozporządzeniem 2019/2020 tabela nr 4.: „ CRI $\geq$ 80 może wystąpić jedynie dla źródeł HID o Φ use $>$ 4 klm oraz źródeł światła przeznaczonych do zastosowań na zewnątrz budynków, zastosowań przemysłowych lub innych zastosowań, w których normy oświetleniowe dopuszczają CRI $<$ 80, jeżeli taka informacja jest wyraźnie oznaczona na opakowaniach źródeł światła oraz w całości odnośnej dokumentacji papierowej i elektronicznej”, w tym przypadku producent nie umieścił takich informacji na opakowaniu i w dokumentacji.

Powyższe stanowi naruszenie art. 3 ust. 3 rozporządzenia 2017/1369, zgodnie z którym: „Dostawca zapewnia dokładność dostarczanych etykiet i kart informacyjnych produktu oraz sporządza dokumentację techniczną, która wystarcza do przeprowadzenia oceny tej dokładności.”

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369 „Dostawcy zapewniają, by produkty, które są wprowadzane do obrotu, były opatrzone, z osobna dla każdego pojedynczego egzemplarza, nieodpłatnie, dokładnymi wydrukowanymi etykietami i kartami informacyjnymi produktu, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i odpowiednimi aktami delegowanymi. Jako rozwiązanie alternatywne wobec dostarczania karty informacyjnej produktu wraz z produktem, akty delegowane, o których mowa w art. 16 ust. 3 lit. h), mogą stanowić, że wystarczy, aby dostawca wprowadził parametry takiej karty informacyjnej produktu do bazy danych o produktach. W takim przypadku dostawca przekazuje sprzedawcy na żądanie kartę informacyjną produktu w formie drukowanej. Akty delegowane mogą stanowić, że etykieta ma być wydrukowana na opakowaniu produktu.”

Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2019/2015 dostawcy zapewniają, aby do ogólnodostępnej części bazy danych o produktach wprowadzane były wartości parametrów zawarte w karcie informacyjnej produktu, określone w załączniku V.

Jak stanowi art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369 od dnia 1 stycznia 2019 r. przed wprowadzeniem do obrotu egzemplarza nowego modelu objętego aktem delegowanym dostawca wprowadza, w odniesieniu do tego modelu, do publicznej części bazy danych o produktach i jej części dotyczącej zgodności informacje określone w załączniku I.

Zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o etykietowaniu energetycznym - karze pieniężnej podlega ten, kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 3 ust. 1-3 i 5, art. 4 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 5 ust. 1 i art. 6 lit. a oraz c-e rozporządzenia (UE) 2017/1369, lub obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2 ustawy o etykietowaniu energetycznym.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy, o czym poinformował stronę pismem z dnia 10 września 2024 r. znak D/KA.NR.8361.187.2023 (doręczone 11 września 2024 r.). Jednocześnie stronę pouczone, iż na podstawie art. 10 § 1 Kpa, może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami oraz przedstawić swoje stanowisko oraz wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje

od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzi przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, pozwalająca na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej. Waga naruszenia prawa w przedmiotowej sprawie z pewnością nie jest znikoma, gdyż kontrolowany nie wprowadził do publicznej części bazy danych o produktach i jej części dotyczącej zgodności („EPREL”) informacji określonych w załączniku I, co stanowi niezgodność z art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369, a ponadto do ogólnodostępnej części bazy danych o produktach nie zostały wprowadzone wartości parametrów zawarte w karcie informacyjnej produktu, określone w załączniku V rozporządzenia 2019/2015, co stanowi niezgodność z art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2019/2015 oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369. Ponadto na podstawie badań laboratoryjnych stwierdzono, że badana oprawa wykazała przekroczenia: w zakresie zużycia energii wyrażonej w kWh energii elektrycznej zużywanej przez 1000 godzin, przez źródło światła w trybie włączenia; użytecznego strumienia świetlnego w 120°; wartości wskaźnika oddawania barw R9. Dodatkowo badania wykazały błędne zdefiniowanie kierunkowości źródła światła. Jednocześnie błędnie zostały podane informacje w bazie EPREL (uzupełnione w toku kontroli). Weryfikacja w bazie EPREL wykazała, że w karcie informacyjnej produktu błędnie podano dane takie jak: kierunkowość źródła światła, zużycie energii w trybie włączenia, odpowiedni kąt promieniowania, wskaźnik oddawania barw. Baza EPREL stanowi źródło informacji o produkcie dla konsumenta. Dostawcy (w tym przypadku kontrolowany) powinni udostępniać elektronicznie w bazie produktów wymagane informacje na temat zgodności produktów. Jest to baza danych pozwalająca konsumentom na przeglądanie informacji dotyczących produktów związanych z energią, w tym etykiet energetycznych i kart informacyjnych tych produktów. Podawanie dokładnych, właściwych i porównywalnych informacji o konkretnym zużyciu energii przez produkty związane z energią ułatwia klientom wybieranie produktów, które zużywają mniej energii i innych istotnych ich zasobów w trakcie użytkowania. Zauważyć także należy, że przepisy odnoszące się do etykietowania energetycznego produktów zobowiązują podmioty gospodarcze, aby nałożone na nie obowiązki zostały wypełnione wobec każdego produktu z osobna, nie ustalając żadnego marginesu dopuszczalnego błędu w tym zakresie.

W ocenie organu, stopień naruszenia obowiązków przez kontrolowanego był zatem w tym przypadku wysoki, a co za tym idzie waga naruszenia prawa z całą pewnością nie jest znikoma.

Jednocześnie, fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili

kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189 f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

W sprawie nie zostało ponadto wydane postanowienie, o którym mowa w art. 189 f § 2 Kpa, a zatem nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary uregulowana w art. 189 f § 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 17 ust. 2 ustawy „W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, kara pieniężna wynosi od jednokrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.” Zaś przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, zgodnie z art. 17 ust. 5 ustawy, uwzględnia się w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej ustalona została na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 9 lutego 2024 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2023 r. (M.P. z 2024 poz.110). Podstawą obliczenia jest aktualnie kwota 7 155,48 zł.

Oceniając stopień naruszenia obowiązków należy wskazać, że naruszenia mają charakter poważny, ponieważ dotyczą niedopełnienia wielu obowiązków dostawcy. Niewprowadzenie informacji dotyczących produktu energetycznego, w tym etykiet energetycznych i kart informacyjnych produktów pozbawiło konsumentów istotnych informacji o efektywności energetycznej oferowanych do sprzedaży produktów. Należy podkreślić, że celem regulacji dotyczącej etykietowania energetycznego jest umożliwienie konsumentom zapoznania się z informacjami na temat efektywności energetycznej produktu. Niedopełnienie obowiązków powoduje, że konsumenci nie otrzymują wymaganych informacji o produkcie oraz

negatywnie wpływa na realizację celów ustawy, dotyczących przeciwdziałania wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku produktów związanych z energią.

Ponadto strona jako profesjonalista, mający wieloletnie doświadczenie na rynku producentów opraw oświetleniowych, powinna być świadoma obowiązków nałożonych na nią ustawą, rozporządzeniem 2017/1369 i zapewnić prowadzenie działalności zgodnie z obowiązującym prawem. Co więcej, firma przedsiębiorcy wskazuje na producenta wprowadzającego do obrotu „ekologiczne” produkty, np. zużywające mniej energii, co tym bardziej wprowadzało w błąd konsumentów, którym oferowano zakwestionowany produkt.

W tym przypadku organ zdecydował o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej w kwocie oscylującej w dolnej granicy wymiaru kary, zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy, tj. w kwocie odpowiadającej równowartości dwukrotnego przeciętnego wynagrodzenia za pracę w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, tj. 14 310,96 zł (słownie: czternaście tysięcy trzysta dziesięć złotych 96/100).

W myśl motywu 33 rozporządzenia 2017/1369 sankcje za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia i aktów delegowanych przyjętych zgodnie z nim powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy należy stwierdzić, że wymierzona kara spełni swoje funkcje, a w szczególności będzie stanowiła represję, a więc będzie odczuwalna dla podmiotu, który dopuścił się naruszeń, a z drugiej strony również będzie zapobiegała popełnieniu przez podmiot kolejnych naruszeń w przyszłości i jednocześnie wpłynie na świadomość prawną społeczeństwa poprzez odstraszenie innych potencjalnych sprawców naruszeń.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 17 ust. 7 ustawy kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę pieniężną na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, nr konta podany w sentencji decyzji, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona
2. a/a
3. BA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wolnińska-Kępcza